

38

Kocielewicz Stanisława z domu Kowalewska

Pseudonim " Żuczek" " Czarnulka" "Iskierka".

Córka Karola i Michaliny z Piekarskich - urodzona 17 marca 1930r. w Wilnie - Kolonia Wileńska.

Szkołę Powszechną ukończyła w Kolonii Wileńskiej. Od 1943 roku kontynuowała naukę w gimnazjum na Kompletach Tajnego Nauczania.

Do Związku Harcerstwa Polskiego, działającego od 1 września 1939r w konspiracji, wstąpiła zaraz po rozpoczęciu wojny.

W 1942r została włączona przez druhnę " Polę" do zastępu "Iskierki" prowadzonego przez druhnę Weronikę Gojżewską ps. " Nika".

Po złożeniu Przysiężenia Harcerskiego wraz z całym zastępem "Iskierki" uczyła się zasad łączności, udzielania pierwszej pomocy i alfabetu Morse'a.

W czasie walk o Wilno w lipcu 1944r razem z dziewczętami z zastępu " Iskierki" pomagała w opiece nad rannymi chłopcami z AK w szpitalu polowym, zorganizowanym w mieszkaniu pp. Szczepańskich w Kolonii Wileńskiej. Poza tym dziewczęta zdobywały żywność, nawiązywały łączność z wywożonymi Akowcami /transporty stały na stacji kolejowej w Wilnie/ przekazywały im paczki i wiadomości od rodzin. Prowadziły też korespondencję z łagiernikami wywiezionymi na Syberię

Od 1945r "Iskierka" uczęszczała do V Polskiego Gimnazjum w Wilnie przy ul. Ostrobramskiej. W 1947r Gimnazjum przeniesiono na Antokol i przemianowano na V Szkołę Średnią. Szkołę tę ukończyła w 1950r uzyskując świadectwo dojrzałości.

Przez cały czas związana była z tajnym harcerstwem. Zastęp "Iskierki" spotykał się z drużyną "Jaskółek" prowadzoną przez Marię Polakiewicz i drużyną chłopców " Bobry". Harcerze obchodzili polskie rocznice państwowe. W Święto Zmarłych odwiedzali cmentarz na Rossie oraz cmentarz Żołnierzy Armii Krajowej w Kolonii Wileńskiej.

Po Święcie Zmarłych w 1947r nasiliły się aresztowania. NKWD przesłuchiwało młodzież szkolną i harcerzy. "Iskierka" także była przesłuchiwana przez NKWD przy ul. Ofiarnej.

Późną jesienią 1947r otrzymała zadanie zajęcia się przeżutem uciekiniera z łagrów - Akowca, Mariana Michniewicza do Grodna. Zadanie wykonała ale, jak się później okazało, była śledzona-co było fatalne w skutkach.

Physiological and Psychological

The first part of the study was designed to investigate the physiological responses of the subjects to the various stimuli. The subjects were divided into two groups, one receiving the experimental treatment and the other serving as a control. The physiological measurements included heart rate, blood pressure, and skin temperature. The results showed that the experimental group exhibited significantly higher heart rates and blood pressures compared to the control group during the stimulus period. Skin temperature also increased in the experimental group, suggesting a metabolic response to the stimulus.

The second part of the study focused on the psychological responses of the subjects. The subjects were asked to rate their perceived effort, discomfort, and overall well-being on a scale of 1 to 10. The experimental group reported significantly higher levels of perceived effort and discomfort compared to the control group. However, there were no significant differences in overall well-being between the two groups. These findings suggest that the experimental treatment had a greater impact on the subjective experience of the subjects, particularly in terms of physical exertion and discomfort.

The final part of the study involved a comparison of the physiological and psychological responses between the two groups. The results showed a strong correlation between the physiological and psychological responses in both groups. For example, higher heart rates and blood pressures were associated with higher levels of perceived effort and discomfort. This suggests that the physiological responses were a direct result of the psychological state of the subjects. The findings of this study have important implications for the design of physical training programs and the management of physical stress in various occupational settings.

In conclusion, the study demonstrated that the experimental treatment had a significant impact on the physiological and psychological responses of the subjects. The results suggest that the treatment increased heart rate, blood pressure, and skin temperature, and also led to higher levels of perceived effort and discomfort. These findings provide valuable insights into the relationship between physiological and psychological responses during physical exertion.

Po nieudanych próbach dostania się na Uniwersytet Wileński skierowana została na Wydz. Filologii Polskiej Uniwersytetu Łomonosowa w Moskwie. Wyjechała do Moskwy z koleżanką Teresą Skupiówną.

12 kwietnia 1951r została aresztowana i osadzona na Łubiance-siedzibie KGB i w więzieniu na Butyrkach.

Wyrokiem z dnia 11 sierpnia 1951r została skazana na 8 lat pozbawienia wolności na mocy art. 58-10 i 58-11 przez Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego ZSSR. Oskarżono ją o antyradziecką działalność w "nacjonalistycznej" organizacji ZHP w latach 1939-1951

Specjalnym transportem, w nieludzkich warunkach, przewieziono ją do miasta Gorkij. Tu w zapluskwionych barakach przydzielona została do roznoszenia "posiłków". Był to tylko etap przejściowy. Po kilku tygodniach, po morderczej wędrówce przez tajgę, dotarła do miejsca przeznaczenia - łagru w Tajszacie w obwodzie Irkuckim na Syberii. Warunki były straszne, a praca mordercza. Początkowo pracowała przy wyrębie lasów - później przeniesiono ją do fabryki. Więźniarki rozłupywały duże gruzy miki na cienkie płytki. Pył wżerał się w skórę i dostawał się do płuc.

Do dzisiaj "Iskierka" cierpi na schorzenia układu oddechowego. Jest inwalidą wojennym II-giej grupy.

Po śmierci Stalina w 1953r rozpoczęły się bunty więźniów w łagrach. "Iskierkę" wraz z setkami innych łagierników przetransportowano do obozu w Połmie - rejon Mołdawski.

28 października 1953r została zwolniona, na mocy amnestii i skierowana do osiedlenia się w Wilnie.

W Wilnie poznała Wiktora Kocielewicz, żołnierza AK z 3-ciej Brygady "Szczerebca" - skazanego przez KGB na zesłanie do północnej Rosji. Przedostał się on nielegalnie do Wilna, ożenił się z "Iskierką" i razem udali się na miejsce zesłania Wiktora do Usć-Kułomu.

Niewola skończyła się w grudniu 1955r. pp. Kocielewiczowie ~~xxx~~ z transportem łagierników - byłych Akowców - przewiezieni zostali do punktu repatriacyjnego w Nowym Sączu skąd pojechali do Szczecina, aby się tam osiedlić.

W Szczecinie w latach 1956-1961 Stanisława Kocielewicz urodziła troje dzieci - synów Tadeusza i Mariusza oraz córkę Dorotę. Młodszy syn Mariusz zmarł przy porodzie.

Mimo tak tragicznych przeżyć i utraty zdrowia w więzieniach i łagrach St. Kocielewicz w 1966r ukończyła Filologię Rosyjską w

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.